

Hegelund-Lange: Allerede i 1919 afgav den nys afdøde Medicinalkommission en Betænkning, indeholdende Udkast til et Forslag til Lov om Opførelse af et nyt Sindssygehospital i Jylland paa Grund af den stadig tilstedeværende Pladsmangel paa vore Sindssygehospitaler, og under Finanslovens første Behandling i Efteraaret lovede den højtærede Justitsminister at søge denne Sag fremmet allerede i indeværende Samling. Mit Parti kan ganske tiltræde den Maade, hvorpaa Ministeren her søger Sagen fremmet, nemlig at han ønsker nedsat et Udvalg, der kan tage under Overvejelse, dels hvor Hospitalet skal ligge og dels dets Størrelse. Vi kan altsaa ganske tiltræde Lovforslaget.

Kammersgaard: Man faar ved at læse de Bilag, som ledsager Lovforslaget, et meget stærkt Indtryk af, at et nyt Sindssygehospital er overordentlig haardt tiltrængt, og vi fra vor Side hilser derfor med Glæde ethvert Tegn paa, at den Tid nærmer sig, da et saadant nyt Sindssygehospital er en Kendsgerning. De fremsatte Oplysninger om den nuværende Pladsmangel taler et alvorligt Sprog om Nødvendigheden af at skaffe Plads ved at bygge en ny Anstalt, og jeg kan tilsiige mit Partis Støtte til at faa denne Opgave løst paa bedst mulig Maade, og saa hurtigt ske kan. I det foreliggende Lovforslag ser mit Parti et Udtryk for, at den højtærede Justitsminister vil fremskynde Løsningen af dette vigtige Spørgsmaal; jeg vil i hvert Fald haabe, at det foreslaaede Udvalg maa blive nedsat snarest, saa at der kan blive taget fat paa Forarbejderne, for nu bør Handlingens Tid være inde paa dette Omraade.

Angaaende Lovforslagets Enkeltheder skal jeg blot bemærke, at det maaske kan betvivles, at den højtærede Minister har truffet det rette, naar han forbeholder sig at vælge de 5 af Udvalgets 9 Medlemmer; men jeg skal ikke gaa nærmere ind paa dette Spørgsmaal. Hovedsagen for mit Parti er, at Sagen fremmes hurtigt. Jeg anbefaler derfor paa mit Partis Vegne Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Valdemar Nielsen: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale dette Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling. I Bemærkningerne til Lovforslaget siger den højtærede Minister, at der maaske kan rejses Tvivl om, hvorvidt det vil være nødvendigt at bygge et Hospital med 800 Senge, saaledes som Sundhedsstyrelsen kræver. Efter at jeg har gennemlæst Sund-

hedsstyrelsens Fremstilling, forekommer det mig, at dette Antal ikke er for stort, men snarere det mindste, man kan gaa til. Thi efter de Opgørelser, der har fundet Sted — og de synes at være meget ædruelige —, vil der endda efter et saadant Hospitals Opførelse blive et Par Hundrede sindssyge tilbage, som ikke kan anbringes; og alle vil sikkert indrømme, at der er intet, der virker mere opløsende i et Hjem end det, at man er tvunget til i længere Tid at have en sindssyg Person indenfor Hjemmets Vægge. Men det, som Ministeren udtaler i Bemærkningerne, er jo heller ikke af nogen særlig bestemt Karakter. For mig og for mit Parti staaer det saaledes, at Forholdene paa dette Omraade bør søges ordnet paa bedst mulig Maade, og ud fra disse Betragtninger vil jeg gerne anbefale Lovforslaget til hurtig Gennemførelse.

Pürschel: Paa mit Partis Vegne skal jeg ganske kort anbefale dette Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling, idet vi dog maa understrege, at de store Udgifter, der er nævnte i Bilaget, vækker vor store Betænelighed; vi kan ikke lade nogen Lejlighed gaa fra os til at understrege, at Staten bør spare overalt, hvor den kan spare, d. v. s. overalt, hvor dette er foreneligt med de Hensyn, som naturligvis skal tages for at faa en forsvarlig og god Ordning.

Carlsen-Skiødt: Med visse Aars Mellemrum lægges frem paa Rigsdagens Bord Lovforslag enten om Nybygning af Straffeanstalter og Sindssygehospitaler eller om Udvidelse af de allerede bestaaende. At saadanne Lovforslag — her et Forslag om Forarbejder i saadan Retning — kommer frem, maa bringe den danske Rigsdag og det danske Folk til alvorlig Eftertanke, fordi det viser en Brist i Samfundet. Trods al vor højtpriste Kultur, og hvad vi ellers har at glæde os over og prale af i Danmark, kan det ikke nægtes, at Forbrydernes og de sindssyges Antal tiltager.

Som det ærede Medlem Hr. Pürschel nævnte, er det en stor Bevilling, der vil blive Tale om, og Forarbejderne vil ogsaa koste en Del. Imidlertid er der ingen Tvivl om, at Sindssygeanstalter ikke kan undværes i Øjeblikket, og jeg mener derfor, at den paatænkte Anstalt bør rejses. Men det vil alligevel være værd at overveje, om der ikke var andre Veje at gaa for at raade Bod paa disse sørgelige Forhold ud fra den Grundsætning om, at det er bedre at forebygge end at helbrede. De 12 Mill.